ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକ ଶତ ଏକ ନମ୍ବର

ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ: ଶୁଦ୍ଧିକରଣରୁ ଶୋଧନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

Jeff Pippenger
2024-02-29

ଯେ ସପ୍ତାହରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ଼ କରିଥିଲେ, ସେହି ସପ୍ତାହ ତାଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ସ୍ତିଫନଙ୍କୁ ପଥରମାରା ହେବାବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଉଥିବା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଅବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା।

> କିନ୍ତୁ ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ, ଅଚଳ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନିହାରିଲେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାକୁ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଦେଖିଲେ; ଏବଂ କହିଲେ, ଦେଖ, ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗମାନଙ୍କୁ ଖୋଲା ଦେଖୁଛି, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଦେଖୁଛି। ତାହାପରେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କରି, ନିଜନିଜ କାନ ବନ୍ଦ କଲେ, ଏବଂ ଏକମନ ହୋଇ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ; ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସହରର ବାହାରକୁ ଟେଣି ନେଇ ପଥର ମାରିଲେ; ଏବଂ ସାକ୍ଷୀମାନେ ନିଜ ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ଜଣେ ଯୁବକଙ୍କ ପାଦତଳେ ରଖିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ନାମ ସାଉଲ ଥିଲା। ଏବଂ ସେମାନେ ସ୍ତିଫନଙ୍କୁ ପଥର ମାରୁଥିବାବେଳେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରି କହୁଥିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ, ମୋର ଆତ୍ମାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ। ଏବଂ ସେ ହାଟୁ ଗୁଡ଼ି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଏହି ପାପଟି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋପ କରିବେ ନାହିଁ। ଏହା କହି ସେ ନିଦ୍ରାଗତ ହେଲେ। ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ 7:55–60.

ଯେତେବେଳେ ସ୍ତିଫାନଙ୍କୁ ପଥର ମାରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଲା ଏବଂ ମିଖାଏଲ ଉଠି ଦାଁଡିଲେ, ସେତେବେଳେ ସୁସମାଚାର ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲା, କାରଣ ସେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁସମାଚାର ଯିହୂଦିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ଥିଲା।

> "ତାହାପରେ," ଦୂତ କହିଲେ, "'ସେ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ [ସାତ ବର୍ଷ] ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କରିବେ।' ଉଦ୍ଧାରକ ନିଜ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପରେ ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁସମାଚାର ବିଶେଷକରି ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚାରିତ ହେବାକୁ ଥିଲା; ତିନି ବର୍ଷ ଆଧା ସ୍ୱୟଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା; ଏବଂ ତାହାପରେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା। 'ସପ୍ତାହର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ସେ ବଳି ଓ ନୈବେଦ୍ୟକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେବେ।' ଦାନିଏଲ 9:27। କ୍ରି. ସ. 31 ମସିହାର ବସନ୍ତକାଳରେ, ସତ୍ୟ ବଳି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କାଲଭରୀରେ ଉତ୍ସର୍ଗିତ ହେଲେ। ତାହାପରେ ମନ୍ଦିରର ପର୍ଦ୍ଦା ଦୁଇ ଖଣ୍ଡରେ ଛିଣ୍ଡିଗଲା, ଯାହା ଦେଖାଇଦେଲା ଯେ ବଳିଦାନ-ସେବାର ପବିତ୍ରତା ଓ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି। ପୃଥିବୀୟ ବଳି ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ବନ୍ଦ ହେବାର ସମୟ ଆସିପହଞ୍ଚିଥିଲା।
>
> "ସେହି ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ—ସାତ ବର୍ଷ—ଖ୍ରୀ. ପ. 34 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ତାହାପରେ ସ୍ତିଫନଙ୍କୁ ପଥର ମାରି ହତ୍ୟା କରିବା ଦ୍ୱାରା ଯିହୂଦୀମାନେ ସୁସମାଚାରକୁ ନିଜମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକୁ ଶେଷ ଭାବେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କଲେ; ଏବଂ ନିର୍ଯାତନା ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଛିତରିଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ 'ସବୁଠାରେ ଘୁରି ଘୁରି ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ' (ପ୍ରେରିତ 8:4); ଏବଂ ତାହାର କିଛି ସମୟ ପରେ, ନିର୍ଯାତକ ସାଉଲ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ହେଲେ।" The Desire of Ages, 233.

୩୪ ମସିହାରେ ପବିତ୍ର ସପ୍ତାହ (ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୁଡ଼ି ଦିନ) ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ୍ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରାଗଲା; ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ସେହି ସମୟରେ ଚୁକ୍ତିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ୍ ଉପରେ ଯେ ପ୍ରତିଫଳ ଆସିବାକୁ ଥିଲା, ତାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଚାରାଧୀନ ହୋଇଥିଲା। ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁ କୃପାରେ ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୬୬ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୭୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିବା ଘେରାଉ ଓ ବିନାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଗିତ କରିଥିଲେ।

ଦାନିଏଲ ଅଧ ାୟ ନଅରେ ଥିବା ସେହି ପଦ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ, ଯେଉଁଥିରେ ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ନିୟମକୁ ସ୍ଥ ିର କରିଥିବା ସପ୍ତ ାହକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରାଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଏହା ମଧ ଚିହ୍ନ ିତ କରେ ଯେ ପୌତ୍ତ ଳିକ ରୋମ (ଆସିବାକୁ ଥିବା ରାଜକୁମାର) ନଗର ଓ ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନକୁ ଧ୍ୱ ଂସ କରିବ; କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱ ର ନିଜ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁ ଦୟାରେ ପ୍ର ାଚୀନ ଇସ୍ର ାଏଲର ସନ୍ତ ାନମାନଙ୍କ ୁ ସୁସମାଚାର ଶୁଣିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଯେପରି କରିଥିଲେ ସେହିପରି, ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଏବଂ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ଥିବା ସାତ ବର୍ଷର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କାଳରେ, ଏକ ସିଦ୍ଧ ାନ୍ତ ନେବା ପାଇଁ ସମୟ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ।

> "ଯିରୁଶାଲେମର ନାଶ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂ ଘୋଷଣା କରିଥିବା ପରେ ପ୍ରାୟ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପ୍ରଭୁ ସେହି ସହର ଓ ଜାତି ଉପରେ ନିଜ ବିଚାରକୁ ବିଳମ୍ବିତ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ସୁସମାଚାରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ହତ୍ୟାକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତା ଅଦ୍ଭୁତ ଥିଲା। ଫଳହୀନ ବୃକ୍ଷର ଉପମାଟି ଯିହୁଦୀ ଜାତି ପ୍ରତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବହାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ଆଦେଶ ବାହାରିଥିଲା, 'ଏହାକୁ କାଟିଦିଅ; ଏହା କାହିଁକି ଭୂମିକୁ ନିର୍ବ୍ୟର୍ଥ କରୁଛି?' (Luke 13:7) କିନ୍ତୁ ଦୈବୀ କୃପା ଏହାକୁ ଅଧିକ କିଛି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଥାପି ରକ୍ଷା କରିଥିଲା। ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତଥାପି ଅନେକେ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ୱଭାବ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞାତ ଥିଲେ। ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନେ ସେହି ସୁଯୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଭୋଗ କରିନଥିଲେ, ନାହିଁ କି ସେହି ଆଲୋକକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତା ଅବହେଳା କରିଥିଲେ। ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହକର୍ମୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାର ଦ୍ୱାରା, ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଲୋକ ଦେବେ; ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ଯେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କିପରି ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ଜୀବନରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ। ପିତାମାତାଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇନଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଆଲୋକର ଜ୍ଞାନ ସହିତ, ସନ୍ତାନମାନେ ଯେତେବେଳେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ଆଲୋକକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପିତାମାତାଙ୍କ ପାପର ଅଂଶୀଦାର ହେଲେ, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମର ପରିମାଣକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଲେ।"

> ଯିରୁଶାଲେମ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତା କେବଳ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଜିଦ୍ଖ ଅନୁତାପହୀନତାରେ ଅଧିକ ସ୍ଥିର କରିଦେଇଥିଲା। ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଘୃଣା ଓ ନିଷ୍ଠୁରତାରେ ସେମାନେ କରୁଣାର ଶେଷ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଲେ। ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସୁରକ୍ଷାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଦେଲେ ଏବଂ ଶୟତାନ ଓ ତାହାର ଦୂତମାନଙ୍କ ଉପରେ ରହିଥିବା ନିଜ ନିବାରକ ଶକ୍ତିକୁ ହଟାଇଦେଲେ, ଏବଂ ଜାତିଟି ସେ ଯାହାକୁ ନିଜ ନେତା ଭାବେ ବାଛିନେଇଥିଲା, ତାହାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଛାଡ଼ିଦିଆଗଲା। ତାହାର ସନ୍ତାନମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ତୁଚ୍ଛ କରିଥିଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରବୃତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବଶୀଭୂତ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ କରିଥାନ୍ତା, ଏବଂ ଏବେ ସେହି ପ୍ରବୃତ୍ତିମାନେ ହିଁ ବିଜୟୀ ହେଲା। ଶୟତାନ ଆତ୍ମାର ସବୁଠାରୁ ଉଗ୍ର ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଅଧୋପତିତ କାମନାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଦୀପିତ କରିଦେଲା। ଲୋକମାନେ ବିବେଚନା କରୁନଥିଲେ; ସେମାନେ ବିବେକର ସୀମାରୁ ପରେ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ—ଆବେଗ ଏବଂ ଅନ୍ଧ କ୍ରୋଧରେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ। ସେମାନେ ନିଜ ନିଷ୍ଠୁରତାରେ ଶୟତାନସଦୃଶ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ପରିବାରରେ ଓ ଜାତିରେ, ଉଚ୍ଚତମ ଓ ନିମ୍ନତମ ଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମାନଭାବେ ସନ୍ଦେହ, ଈର୍ଷ୍ୟା, ଘୃଣା, କଳହ, ବିଦ୍ରୋହ, ହତ୍ୟା ଥିଲା। କେଉଁଠି ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ନଥିଲା। ବନ୍ଧୁ ଓ ସ୍ୱଜନମାନେ ପରସ୍ପରଙ୍କ ସହ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କରୁଥିଲେ। ପିତାମାତା ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନେ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କୁ। ଜନତାଙ୍କ ଶାସକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ନଥିଲା। ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ କାମନାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କରିଦେଇଥିଲା। ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରିବା ପାଇଁ ଯିହୁଦୀମାନେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ଏବେ ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଅନିଶ୍ଚିତ କରିଦେଲା। ସେମାନେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ବହୁଦିନ ଧରି ଏହାହିଁ କହୁଥିଲେ: 'ଇସ୍ରାଏଲର ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ ଆମ ସାମ୍ନାରୁ ହଟାଇଦିଅ।' Isaiah 30:11. ଏବେ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ ହେଲା। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭୟ ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚଳିତ କରୁନଥିଲା। ଶୟତାନ ଜାତିର ଶୀର୍ଷସ୍ଥାନରେ ଥିଲା, ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନାଗରିକ ଓ ଧାର୍ମିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ତାହାର ଅଧୀନରେ ଥିଲେ।" The Great Controversy, 27, 28.

ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ଭାବେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଥମେ କେବଳ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୩୪ ମସିହାରେ, ସ୍ତିଫନଙ୍କୁ ପଥର ମାରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇବା ସମୟରେ, ସୁସମାଚାର ପରେ ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲା, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହକ ବିଚାରର ସମୟ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା, ଯଦ୍ୟପି ଈଶ୍ୱର ନିଜ କୃପାରେ ସେହି ସମୟବିନ୍ଦୁକୁ ପ୍ରାୟ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଗିତ ରଖିଥିଲେ।

ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ଭାବେ, ମଲାଖୀ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ପୂରଣରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦୁଇଥର ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ। ସେ ଏହା କଲେ ଏମିତି ଏକ ସମୟାବଧିରେ, ଯାହା ବିଶେଷ ଭାବେ ସେହି ଚୁକ୍ତିଜନଙ୍କ ପାଇଁ ପୃଥକ୍ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେମାନଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ଅଟଳାଇ ଦିଆଯାଉଥିଲା ଏବଂ ତ୍ୟାଗ କରାଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ, ଯେମାନେ ସେତେବେଳେ ନୂତନ ମନୋନୀତ ଜନ ହେବେ। ସେହି ସମୟାବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦକ ବିଚାରର ସମୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ତା ସେହି ଦୂତ ଥିଲେ, ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଏକ ନୂତନ ମନୋନୀତ ଜନକୁ ଉତ୍ଥାପିତ କରିବେ, ଯାହାଙ୍କ ସହ ସେ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ।

ମନ୍ଦିରର ଏହି ଦୁଇଥର ପରିଶୋଧନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ମନ୍ଦିରକୁ ପରିଶୁଦ୍ଧ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ ଶିକ୍ଷା ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ମଲାଖି ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ହଠାତ୍ ଆସନ୍ତି, ସେ ପ୍ରାଚୀନ ଦିନମାନଙ୍କର ପରି ଏକ ଅର୍ପଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପରିଶୁଦ୍ଧ ଓ ଶୋଧନ କରନ୍ତି।

> କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଆଗମନର ଦିନକୁ କିଏ ସହିପାରିବ? ଏବଂ ସେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ କିଏ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିପାରିବ? କାରଣ ସେ ଶୋଧକର ଅଗ୍ନି ସଦୃଶ, ଏବଂ ବସ୍ତ୍ରଧୋବୀଙ୍କ କ୍ଷାର ସଦୃଶ। ସେ ରୂପାକୁ ଶୋଧନ କରୁଥିବା ଓ ପବିତ୍ର କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପରି ବସିବେ; ସେ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବେ, ଏବଂ ସୁନା ଓ ରୂପା ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଶୋଧନ କରିବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଧର୍ମରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଏକ ନିବେଦନ ଅର୍ପଣ କରିପାରନ୍ତି। ତେବେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୂଶାଲେମର ନିବେଦନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରିୟ ହେବ, ପୁରାତନ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଯେପରି ଥିଲା, ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ଯେପରି ଥିଲା। ମଲାଖୀ 3:2–3।

ମଲାଖି ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ, ଏବଂ ମନ୍ଦିରର ଦୁଇଥର ଶୁଦ୍ଧୀକରଣ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଲେବିର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଲେବିର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ସୁନାର ପରିଶୋଧନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

> "ସାନିଟେରିଅମ୍‌ରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର କିଛିମାତ୍ର ପ୍ରଭାବ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସହିତ ସମନ୍ୱୟ, ନିଜକୁ ନମ୍ର କରିବା, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆତ୍ମାର ମୂଲ୍ୟବାନ ପ୍ରଭାବ ପାଇଁ ହୃଦୟକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ। ଅଗ୍ନିରେ ପରୀକ୍ଷିତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରେମ ଓ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଅନେକେ ପ୍ରେମରେ ପ୍ରାୟ ନିର୍ଧନ। ଆତ୍ମସନ୍ତୁଷ୍ଟି ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁକୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଶାଳ ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରତି ଅନ୍ଧ କରିଦେଇଥାଏ। ପ୍ରତିଦିନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ପରିବର୍ତ୍ତନ, ଧାର୍ମିକ ଜୀବନରେ ଏକ ନୂତନ, ଗଭୀର, ଏବଂ ଦୈନିକ ଅନୁଭବ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟତା ରହିଛି।" Testimonies, volume 4, 558.

ମଲାଖୀ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ, ଏବଂ ମନ୍ଦିରର ଦୁଇଥର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିର ବୁଝାମଣାର ଏକ ସିଦ୍ଧତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂପନ୍ନ ହୁଏ। ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଏହି ସିଦ୍ଧତା ରୂପାର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

> ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ ବାକ୍ୟ; ପୃଥିବୀର ଭଟ୍ଟିରେ ପରୀକ୍ଷିତ ରୂପା ପରି, ସାତଥର ଶୋଧିତ। ଗୀତସଂହିତା 12:6.

ସନ୍ଧିର ଦୂତ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ରୂପା ଓ ସୁନା ପରି ଶୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଥିଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ହିଁ ଶୁଦ୍ଧ କରେ, କାରଣ ଶୁଦ୍ଧ ହେବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଧର୍ମୀ ଗଣ୍ୟ ହେବା ଏବଂ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହେବା।

> ତୁମ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର; ତୁମ ବାକ୍ୟହିଁ ସତ୍ୟ ଅଟେ। ଯୋହନ 17:17।

ମାଲାଖୀ ଅଧ୍ୟାୟ ତୃତୀୟର ପ୍ରଥମ ପୂରଣରେ ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ତ। ସେହି ଦୂତ ଥିଲେ ଯିଏ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ, ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଚାରିମୁଖୀ ସ୍ୱଭାବର ଥିଲା। ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେହି ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଚୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା, ଯାହା ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହେବାକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ଏହି ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ମଣ୍ଡାଣ ମାଠକୁ ଝାଡ଼ି ସଫା କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ଯେ ପୂର୍ବତନ ଚୟିତ ପ୍ରଜା ସେତେବେଳେ ପାର୍ଶ୍ୱକ୍ରମେ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଥିଲେ। ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପାଖରେ ଲାଓଡିସିଆର ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ, ଏହିପରି ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପାପ ଓ ତାଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର

ପାପ ଦେଖାଇଦେଲେ। ସେ ଏହି ସମସ୍ତ ବାସ୍ତବତାକୁ “ଆସୁଥିବା କ୍ରୋଧ”ର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ। ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ସେହି ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା, ଯିଏ ପାର୍ଶ୍ୱକ୍ରମେ ଅତି ହେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀରେ କେବେବି ଶିକ୍ଷା ପାଇନଥିଲେ।

> “ବାପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଯୋହନରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଏକ ଦୂତଙ୍କୁ ଉଠାଇଥିଲେ। ସେ ପାପକୁ ତିରସ୍କାର କରିବା ଓ ନିନ୍ଦା କରିବାରେ ଜଗତ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ଭୀକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରିବାକୁ ଥିଲେ। ଲୂକ ତାଙ୍କର ମିଶନ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଘୋଷଣା କରି କହିଛନ୍ତି, ‘ଏବଂ ସେ ପିତାମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରାଇବା ପାଇଁ, ଏବଂ ଅନାଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନରେ ଫେରାଇବା ପାଇଁ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ପ୍ରଜାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ, ଏଲିୟାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିରେ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଯିବେ’ (ଲୂକ 1:17)।”

> “ଫରିଶୀ ଓ ସଦୂକୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଯୋହନଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମ ପାଇବାକୁ ଆସିଲେ, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରି କହିଲେ, ‘ହେ ସାପମାନଙ୍କ ବଂଶ, ଆସନ୍ତା କ୍ରୋଧରୁ ପଳାଇବା ପାଇଁ ତୁମକୁ କିଏ ସଚେତନ କରିଛି? ତେଣୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପଯୋଗ୍ୟ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କର; ଏବଂ ନିଜମନରେ ଏହା କହିବାକୁ ଭାବିବା ନାହିଁ ଯେ, ଆମର ପିତା ଅବ୍ରାହାମ ଅଛନ୍ତି; କାରଣ ମୁଁ ତୁମକୁ କହୁଛି, ଈଶ୍ୱର ଏହି ପଥରମାନଙ୍କରୁ ମଧ୍ୟ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ପାଇଁ ସନ୍ତାନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ। ଏବେ ମଧ୍ୟ କୁଠାର ଗଛମାନଙ୍କର ମୂଳରେ ରଖାଯାଇଛି; ଅତଏବ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଛ ଭଲ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ ନାହିଁ, ତାହାକୁ କାଟି ଅଗ୍ନିରେ ପକାଇ ଦିଆଯାଏ। ମୁଁ ତ ନିଶ୍ଚୟ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଳରେ ବପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଛି; କିନ୍ତୁ ଯେ ମୋ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ମୋଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ତାଙ୍କର ପାଦୁକା ବୋହିବାକୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ; ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ଓ ଅଗ୍ନିରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବପ୍ତିସ୍ମ ଦେବେ; ତାଙ୍କର ଝାଡ଼ନି ତାଙ୍କ ହାତରେ ଅଛି, ଏବଂ ସେ ନିଜ ଖଳାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପରିଷ୍କାର କରିବେ, ନିଜ ଗହମକୁ ଭଣ୍ଡାରରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ତୁଷକୁ ଅନିର୍ବାପ୍ୟ ଅଗ୍ନିରେ ଦହନ କରିଦେବେ’ (Matthew 3:7–12)।”

> “ଯୋହନଙ୍କର ସ୍ୱର ତୁରୀ ପରି ଉଚ୍ଚରିତ ହେଲା। ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞା ଥିଲା, ‘ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ, ଏବଂ ଯାକୁବଙ୍କ ଗୃହକୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ ଦେଖାଅ’ (Isaiah 58:1)। ସେ କୌଣସି ମାନବୀୟ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିନଥିଲେ। ଈଶ୍ୱର ଓ ପ୍ରକୃତି ହିଁ ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଏମିତି ଜଣେ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲେ, ଯିଏ ପ୍ରାଚୀନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ପରି ନିର୍ଭୀକଭାବେ ନିଜ ସ୍ୱର ଶୁଣାଇପାରିବେ, ଏବଂ ଅଧୋଗତିଗ୍ରସ୍ତ ଜାତିକୁ ଅନୁତାପ ପାଇଁ ଡାକିବେ।” Selected Messages, book 2, 147, 148.

ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଦେଶବାହକ ଥିଲେ ୱିଲିଆମ୍ ମିଲର, ଏବଂ ମିଲରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା।

> “ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚାରିତ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପରିଚାଳିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଏଲିୟାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକମାନଙ୍କୁ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଉଠାଯାଇଲା। ଯୀଶୁଙ୍କ ଅଗ୍ରଦୂତ ଯୋହନଙ୍କ ପରି, ଯେମାନେ ଏହି ଗମ୍ଭୀର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ଗଛର ମୂଳରେ କୁଠାର ରଖିବାକୁ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପଯୋଗ୍ୟ ଫଳ ଆଣିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବାକୁ ବାଧ ବୋଧ କରୁଥିଲେ।” Early Writings, 233.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟରେ ତର୍କପ୍ରିୟ ଯିହୂଦୀମାନେ ମେସିହା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ମିଥ୍ୟା ସନ୍ଦେଶରେ ଭରସା କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ। “ମେସିହା” ହେଉଛି ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ” ପାଇଁ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ, ଯାହାର ଅର୍ଥ “ଅଭିଷିକ୍ତ”।

> ଈଶ୍ୱର ଯେହୁଦୀମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯେ ବାକ୍ୟ ପଠାଇଥିଲେ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶାନ୍ତିର ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରି—(ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରଭୁ:) ସେହି ବାକ୍ୟ, ମୁଁ କହୁଛି, ତୁମେ ଜାଣ, ଯାହା ସମସ୍ତ ଯିହୂଦିଆରେ ପ୍ରଚାରିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯୋହନ ପ୍ରଚାର କରିଥିବା ବପ୍ତିସ୍ମ ପରେ ଗାଲିଲୀରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା; କିପରି ଈଶ୍ୱର ନାଜାରେଥର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତି ସହିତ ଅଭିଷିକ୍ତ କଲେ; ସେ ଭଲ କାମ କରୁଥିବାବେଳେ ଚାରିଦିଗରେ ଘୁରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଶୈତାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୀଡ଼ିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରୁଥିଲେ; କାରଣ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ 10:36–38।

"ମସିହା" ଓ "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ" — ଉଭୟର ଅର୍ଥ "ଅଭିଷିକ୍ତ ଜନ"। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ବାପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ; ଏହିପରି, କଠୋର ଅର୍ଥରେ, ନିଜ ବାପ୍ତିସ୍ମ ପୂର୍ବରୁ ସେ ମସିହା କିମ୍ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନଥିଲେ। ତାଙ୍କର ବାପ୍ତିସ୍ମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଅବତରଣ ସହ ସମନ୍ୱିତ, ଯିଏ 11 ଅଗଷ୍ଟ 1840 ତାରିଖରେ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସେହି ପ୍ରବଳ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଅବତରଣ ସହ ମଧ୍ୟ ସମନ୍ୱିତ, ଯିଏ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ତାରିଖରେ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ। ଏହି ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପଥଚିହ୍ନ ଶେଷବର୍ଷାରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରକାଶକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

ତର୍କପ୍ରିୟ ଯିହୂଦୀମାନେ ଏକ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାକୁ ଧରିରଖିଥିଲେ—ଏକ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ, ଯେ ମେସିହା ଏପରି ଏକ ପ୍ରକୃତ, ପାର୍ଥିବ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ଯେଉଁଠାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଜାତି ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ଶାସନ କରିବ। ଏହା ଏକ ମିଥ୍ୟା ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା, ଯାହା "ଶାନ୍ତି ଓ ସମୃଦ୍ଧି"ର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଥିଲା।

ୱିଲିଆମ୍ ମିଲରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଦୁଇଟି ପ୍ରମୁଖ ଉପାଦାନ ଥିଲା। ପ୍ରଥମଟି ଥିଲା ସେହି ସମୟ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଗ, ଯାହା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶୁଦ୍ଧିକରଣକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲା; ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ଥିଲା ସହସ୍ରବର୍ଷୀୟ ମିଲେନିୟମ୍ ବିଷୟରେ କାଥଲିକ୍ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ, ଯାହାକୁ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ପ୍ରବଣ ଥିଲେ। ମିଲେନିୟମ୍ ବିଷୟକ ସେହି ମିଥ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ, ଯାହାକୁ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷର ଶାନ୍ତି ଓ ସମୃଦ୍ଧିର କାଳ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା, ତର୍କପ୍ରିୟ ଯିହୂଦୀମାନେ ଧାରଣ କରିଥିବା ମେଶିହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମିଥ୍ୟା ଧାରଣା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା।

ସେହି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଦୂତର ଇତିହାସର ତୃତୀୟ ଏବଂ ଶେଷ ପୂରଣରେ—ଯିଏ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ହଠାତ୍ ଆସିବା ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ—"ଶାନ୍ତି ଓ ସମୃଦ୍ଧି"ର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଥିବା ଏକ ନକଲି ଶେଷ ବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି। ସେହି ମିଥ୍ୟା ଶେଷ ବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତାକୁ "ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷା"ର ବାର୍ତ୍ତା ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଏ, ଯାହା ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାର ପ୍ରତିକୂଳ; ସେ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ଯେ, "ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଛ ଯାହା ଭଲ ଫଳ ଫଳାଏ ନାହିଁ, ସେହିଟି କାଟି ଅଗ୍ନିରେ ପକାଯାଏ," ଯେତେବେଳେ "ଆସୁଥିବା କ୍ରୋଧ" ପହଞ୍ଚେ। ଏହାକୁ ମିଲରଙ୍କ ଏହି ଚିହ୍ନଟକରଣ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, କାଥୋଲିକ ଧର୍ମ ଯେପରି ଶିକ୍ଷା ଦେଏ, ସେପରି ଏକ ହଜାର ବର୍ଷର ଶାନ୍ତି କେବେ ହେବ ନାହିଁ; କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଫେରିଆସିବାବେଳେ, ସେ ନିଜ ଆଗମନର ଦୀପ୍ତିଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବେ।

> ଏବଂ ଯେମାନେ କ୍ଲେଶଭୋଗ କରୁଛ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ ସହିତ ବିଶ୍ରାମ ହେବ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରବଳ ଦୂତମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ, ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବେ, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାରକୁ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସନ୍ନିଧିରୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପରାକ୍ରମର ମହିମାରୁ ଦୂରେ ଅନନ୍ତ ବିନାଶର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବେ। ୨ ଥେସଲନୀକୀୟ ୧:୭–୯।

ଯେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଜଣ ଦୂତ ନୂତନ ଚୟିତ ଜନମାନଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନର ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଏହା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ଯେ ମିଥ୍ୟା "ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷା" ଶେଷ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀରେ ଗଢ଼ାଯାଇଥିଲା, ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଶୈତାନ ଏପରିଭାବେ ରଚିଥିଲା ଯେ, ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀର ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ତୃତୀୟ ହାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଇସ୍ଲାମର ଭୂମିକାକୁ ଚିହ୍ନିପାରିବ ନାହିଁ।

ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ, ଯିଏ ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତାଙ୍କ ପରେ ଆସିବେ, ସେ ନିଜ ହାତରେ ଥିବା କୁଲାଦ୍ୱାରା ନିଜ ମଣ୍ଡାଣ ମଝଲାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଝାଡ଼ି ଏବଂ "ଶୁଦ୍ଧ" କରିବାକୁ ଥିଲେ। ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ।

> "'ଯାହାଙ୍କ ହାତରେ ପଖା ଅଛି, ସେ ନିଜ ଖଳାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପରିଶୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଏବଂ ନିଜ ଗହମକୁ ଭଣ୍ଡାରରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ।' ମାଥିଉ 3:12। ଏହା ପରିଶୋଧନର ସମୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା। ସତ୍ୟର ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଭୁସିକୁ ଗହମଠାରୁ ପୃଥକ କରାଯାଉଥିଲା। ତାଡ଼ନା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ଅହଂକାରୀ ଓ ଆତ୍ମଧାର୍ମିକ ଥିବାରୁ, ଏବଂ ନମ୍ରତାର ଜୀବନକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଜଗତାସକ୍ତ ଥିବାରୁ, ଅନେକେ ଯୀଶୁଠାରୁ ଫେରିଗଲେ। ଅନେକେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେହି କାମ କରୁଛନ୍ତି। କଫର୍ନାହୁମର ସମାଜଗୃହରେ ସେହି

ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେପରି ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ, ଆଜି ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ସେପରି ପରୀକ୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟକୁ ହୃଦୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ, ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କର ଜୀବନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସହିତ ସମନ୍ୱୟରେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦେଖନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେହି ଆତ୍ମ-ଅସ୍ୱୀକାରମୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହନ୍ତି। ଏହିକାରଣରୁ ତାଙ୍କର ପାପ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲେ ସେମାନେ କ୍ରୁଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି। ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେପରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ ଗୁଣୁଗୁଣି କହିଲେ, 'ଏହି କଥା କଠିନ; ଏହା କିଏ ଶୁଣିପାରେ?' ସେପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅପମାନିତ ହୋଇ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି।" The Desire of Ages, 392.

ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ହବକ୍କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର "ବିତର୍କ", ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟବାଣୀ ହିଁ ଭୁସିକୁ ଗହମଠାରୁ ପୃଥକ କରେ। ସେହି ପୃଥକୀକରଣ ହେଉଛି ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ଶୋଧନ। ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ, ଦାନିଏଲ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଥମେ ବିଫଳ ହେବା ସମୟରେ ଏକ ଶୋଧନ ସୃଷ୍ଟି କଲା ଏବଂ ହବକ୍କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ମାଥିଉ ପଚିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦଶଜଣ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ବିଳମ୍ବ ସମୟକୁ ଆଣିଲା। ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନର ସନ୍ଦେଶ ଶେଷରେ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରେ ପୂରଣ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଏହା ତାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ଏକ ଶୋଧନ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା। ତାହାପରେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ହଠାତ୍ ଆଗମନ କରି ଶେଷ ଶୋଧନ ଓ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଯେ ଆନ୍ଦୋଳନ ତିନୋଟି ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଓ ଶୋଧନର ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟିକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଥିଲା, ସେହିଟି ତୃତୀୟରେ ବିଫଳ ହେଲା ଏବଂ 1863 ମସିହାରେ ଲାଓଡିସିଆର ଅରଣ୍ୟକୁ ପଠାଯାଇଲା।

ମିଲେରାଇଟ ଇତିହାସରେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ସତ୍ୟର ବାକ୍ୟଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ହେଲେ; ତାହାପରେ ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନ ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ଆନ୍ଦୋଳନ ମଧ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ହେଲା। କିନ୍ତୁ 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛଅଚାଳିଶି ବର୍ଷ ଧରି ମିଲେରାଇଟ ମନ୍ଦିରର ନିର୍ମାତା ଥିବାମାନେ, ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପୂରଣ କରିଥିଲେ ସତ୍ତ୍ୱେ, 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଆସିଥିବା ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହେଲେ।

"ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ବରଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଆଗକୁ ବାହାରିଥିବା ଅନେକେ, ଜଗତକୁ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିବା ତୃତୀୟ, ଶେଷ ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ; ଏବଂ ଶେଷ ଆହ୍ୱାନ କରାଯିବାବେଳେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସଦୃଶ ଏକ ଅବସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ।"

"ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶେଷତାକୁ ସତର୍କତାସହିତ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ଉଚିତ। ଆମେ କିମ୍ବା ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, କିମ୍ବା ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହେଉଛୁ।" Review and Herald, October 31, 1899.

୧୮୪୪ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସହ ଯେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଇତିହାସ ଏକ ବିଫଳତା ଥିଲା, ଏବଂ ୧୮୬୩ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ସହ ତାହାର ସମାପ୍ତି ହେଲା। ୧୮୫୦ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସନ୍ଦେଶ ଲେଖିଥିଲେ।

ଜାନୁଆରୀ 26 ତାରିଖରେ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ, ଯାହାକୁ ମୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କିଛି ଲୋକ ମୂର୍ଖ ଏବଂ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ; ସେମାନେ କେବଳ ଅର୍ଦ୍ଧଜାଗ୍ରତ ଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ସମୟରେ ବଞ୍ଚି ଅଛୁ, ତାହାକୁ ଅନୁଭବ କରୁନଥିଲେ; ଏବଂ 'ମଳ-ଝାଡୁ' ସହିତ ସେହି 'ମଣିଷ' ପ୍ରବେଶ କରିସାରିଥିଲା, ଏବଂ କିଛି ଲୋକ ଝାଡି ନେଇଯାଇବାର ବିପଦରେ ଥିଲେ। ମୁଁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିନତି କଲି ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଥୋଡ଼ା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ଷି ରଖନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କର ଭୟାବହ ବିପଦକୁ ଦେଖିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ, ଯେଣେକି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ବହୁତ ଦେରି ହୋଇଯିବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରନ୍ତି। ଦୂତ କହିଲେ, 'ବିନାଶ ଗୋଟିଏ ପ୍ରବଳ ଘୂର୍ଣ୍ଣିବାତ୍ୟା ପରି ଆସୁଛି।' ମୁଁ ଦୂତଙ୍କୁ ବିନତି କଲି ଯେ ସେ ସେହିମାନଙ୍କୁ କରୁଣା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ, ଯେମାନେ ଏହି ଜଗତକୁ ଭଲପାଉଥିଲେ, ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତିସମୂହ ସହିତ ଆସକ୍ତ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ିଦେଇ, ସନ୍ଦେଶବାହକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପଥରେ ଶୀଘ୍ର ଅଗ୍ରସର କରିବା ପାଇଁ, ଆତ୍ମିକ ଖାଦ୍ୟର ଅଭାବରେ ନଷ୍ଟ ହେଉଥିବା ଭୁଖା ଭେଡ଼ମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବାର ନିମନ୍ତେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବଳିଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନଥିଲେ।

“ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟର ଅଭାବରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମରୁଥିବା ଦେଖୁଥିବାବେଳେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛୁ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସାଧନ ଅଟକାଇ ରଖି, ସେମାନଙ୍କୁ ମରିଯିବାକୁ ଦେଉଥିଲେ, ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ଏତେ ବେଦନାଦାୟକ ଥିଲା ଯେ ମୁଁ ସେହି ଦୃଶ୍ୟଟିକୁ ମୋର ସମ୍ମୁଖରୁ ହଟାଇବା ପାଇଁ ଦୂତଙ୍କୁ ବିନୟ କଲି। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର କିଛି ଅଂଶ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା, ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିବା ସେହି ଯୁବକଙ୍କ ପରି, [Matthew 19:16–22.] ସେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଚାଲିଗଲେ; ଏବଂ ଶୀଘ୍ରେ ଉଫାନ ମାରୁଥିବା ପ୍ରହାର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବହାଇ ନେଇଯିବ, ଏବଂ ତାହାପରେ ପୃଥିବୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମ୍ପଦକୁ ବଳିଦାନ କରି ସ୍ୱର୍ଗରେ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦେରି ହୋଇଯିବ।” Review and Herald, April 1, 1850.

1850 ମସିହାରେ, ଧୂଳି-ଝାଡୁଥିବା ମଣିଷ ଆଗରୁହିଁ ଆସି ପହଞ୍ଚିଥିଲେ। 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ, ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଲେବୀଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ପବିତ୍ର କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

“ଆଜି ଆତ୍ମାମାନେ ପରୀକ୍ଷିତ ଓ ପରଖିତ ହେଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅନେକେ ସେହି ସମାନ ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିବାମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ। ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ, ସେମାନେ ଦିବ୍ୟ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ସତ୍ୟ ଓ ଧର୍ମ ସହ ସମଞ୍ଜସ ନୁହେଁ ବୋଲି ତାଡନା ପାଇଲେ, ସେମାନେ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଫେରିଯାନ୍ତି; ଏବଂ ବିରକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ସେମାନଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ କେବେ ଉଲଟାଯାଏ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଆଉ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ଚାଲନ୍ତି ନାହିଁ। ଏପରିଭାବେ ଏହି ଶବ୍ଦମାନଙ୍କ ପୂରଣ ହୁଏ, ‘ଯାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଶୂର୍ପ ଅଛି, ଏବଂ ସେ ନିଜର ଖଳିଆଣକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପରିଶୋଧନ କରିବେ, ଏବଂ ନିଜ ଗହ୍ମକୁ ଗୋଦାମରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ।’” Signs of the Times, May 15, 1901.